

Column Brzeski: Ongevraagd advies

Succes van ECB als crisismanager leidt tot sinterklaas-gevoel

Achtergrond - 8 mei 2014

Europese politici komen telkens weer aandraven met 'goede adviezen en wenken' voor Europese Centrale Bank. Ze zouden wat meer vertrouwen in het gezond verstand van de ECB mogen hebben, aldus ING-econoom Carsten Brzeski.

Druk werkt averechts. Dat heb ik bij de opvoeding van mijn kinderen uit eigen ervaring moeten leren. Op belangrijke momenten werkt het beter om vertrouwen te hebben in het gezond verstand van het kind, hopelijk versterkt door een goede opvoeding. Ook in Europa zien we dat patroon terugkeren. Alleen hebben sommige Europese politici geen vertrouwen in het gezond verstand van de Europese Centrale Bank. Telkens weer komen ze aandraven met 'goede adviezen en wenken'.

En hopla, daar gingen ze weer. Franse politici vervielen weer in de oude nationale reflex. Als het niet goed gaat met de eigen economie en puinruimen moeilijk en pijnlijk is, roept Frankrijk graag de hulp van buitenaf in. De makkelijke weg is het laten oplopen van de overheidstekorten en druk uitoefenen op de ECB om de munt te verzwakken.

De Fransen zijn niet alleen. Het succes van de ECB als onomstreden crisismanager geeft velen een sinterklaas-gevoel. Nationale en Europese politici vinden blijkbaar dat de ECB de macht heeft om te geven en nemen. Politici becommentariëren op Twitter beslissingen van de ECB. In de campagne voor de Europese verkiezingen lijkt iedereen zijn wensen naar de ECB te sturen. Verzwak de euro, help het mkb, koop overheidsobligaties en doe met een magische ingreep onmiddellijk de werkloosheid verdwijnen.

Is dat kinderlijk geloof in de almacht van de ECB of een afleidingsmanoeuvre voor het gebrek aan eigen kracht, macht en visie? Wat politici, vooral in de media, graag vergeten, is dat artikel 130 van de Europese verdragen de ECB verbiedt om advies van regeringen, politici en andere instellingen te vragen of aan te nemen. Kwestie van de ECB te beschermen tegen sterk fluctuerende politieke wenslijstjes.

Maar, eerlijk is eerlijk. De ECB heeft zelf bijgedragen aan het vol van verwachting kloppende hart van politici, het IMF en de OESO. Het aanwakkeren van speculaties

over op handen zijnde nieuwe acties van de ECB deed de spanning stijgen. Daarbij moet de centrale bank oppassen niet méér te suggereren dan ze kan waarmaken. Alle mogelijke opties zijn op papier en in theorie sterker dan in de praktijk. Denk aan het opkopen van staatsobligaties. Frankrijk laat het begrotingstekort oplopen en de ECB koopt als beloning Franse staatsobligaties? Onvoorstelbaar. En als de ECB mkb-leningen van de banken of in de markt koopt? In theorie zouden dan de kredietvoorwaarden voor het mkb gunstiger moeten worden. Maar de markt voor die leningen is behoorlijk opgedroogd. Bovendien lijkt het onwaarschijnlijk dat de ECB - terwijl zij ze bezig is de risico's van de banken in kaart te brengen - die risico's zelf zou overnemen.

De ECB is zich goed bewust van haar zeer speciale verantwoordelijkheid. Nu politieke druk uitoefenen werkt eerder averechts en helpt niemand. Anders dan mijn kinderen is de ECB oud genoeg om helemaal zelf te beslissen.

Carsten Brzeski is Senior Economist bij ING in België voor de Eurozone en Duitsland en schrijft regelmatig in Nederlandse en internationale media. Deze column is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant [De Tijd](#).

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/2878/column-brzeski-ongevraagd-advies>